

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝ'ΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ανακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣ ΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσας τὴν λαμπρότητα, τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κῦρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Διὰ βίου λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσει ὕστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κῦρε ἔνδοξε, στρατεῖαν δὲ ἔλιπες, τὴν ἐπίγειον σοφέ, Ἰωάννη καὶ εὔρηκας, τὴν οὐράνιον, ἰκετεύσατε ἅμφω τὸν Σωτήρα, ὑπὲρ τῶν ἐπιτελούντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοί, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε, Κῦρε ἔνδοξε, καὶ σοφέ Ἰωάννη ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτήρα, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων ὑμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον τὴν θεῖαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον, ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινεῖ σὲ δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε, Τί σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι, Μὴ μὲ μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Καλῶν δοτῆρες, τῶν Κακῶν ρύσασθέ με. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος β'

Δεῦτε λαοὶ

Κράτος ἐχθροῦ, τὴ κραταῖα διαλύσαντε, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, θεομακάριστοι, κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Ἀθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν Σοφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν, διό μου, τὰ πάθη τῆς καρδίας νῦν ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κύριε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι θεράποντες.

Θεοτοκίον

Ὡς τὰ ἡμῶν, ὑπερβολὴ ἀγαθότητος, οἰκειουμένη Πάναγνε, θεοχαρίτωτε, ἀμαυρώσεως πάσης, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων πάντα διάσωσον.

Ὡδὴ γ'

Στερέωσον ἡμᾶς

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενοι, ἀνόμους ἡσχύνετε Ἀθλοφόροι, ἀλλ' αἰτοῦμαι Παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνης μὲ λυτρώσασθε.

Δοτῆρες ἀγαθῶν, σωτῆρες πάντοτε, τῶν πίστει πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχὴν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὁδοὺς τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἅγιοι, ὀδεύειν σθενώσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον

Τὰς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρούμενον, τεκοῦσα πανύμνητε Παναγία, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεράπευσον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κυριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τὰς χαμαιζήλους ἠδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κύριε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες, ὅθεν ἰκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἀμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἰκετεύοντες.

Θεοτοκίον

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξείπειν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν, Ἀλλὰ τὴ σὴ πρεσβεία ἀγαθὴ, τούτων μοὶ πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σέ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἶμοι! ποθεινότετε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶν σέ μακρόθυμε.

Ὡδὴ δ'

Ὑμῶν σε, ἀκοὴ γὰρ Κύριε

Ἥλιου, νοητοῦ λαμπρότησιν, ἀυγαζόμενοι Ἀθλοφόροι τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα ὠλέσατε, ἐξ οὗ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωποῦμεν ἐκλυτρώσασθε, φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

Ῥομφαῖαι, ἀσεβεῖς σαφῶς συγκόπτουσαι, ἐγνωρίσθητε Ἀθλοφοροὶ, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς Ῥομφαίας, διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτους ῥύσασθε, τῶν ἐναντίων πάντων προσευχαῖς ὑμῶν.

Ἐκ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλῆθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἅγιοι, ὑμῶν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους τυχεῖν, διὰ τάχους τῆς ἰάσεως, διὸ τῆς προσευχῆς μου ἐπακούσατε.

Θεοτοκίον

Συνήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλούσια, σοῦ ἐλέη Παρθένε ῥάνον, νοσήματα παύουσα, καὶ πάθη λύουσα ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίστει προσιόντων σοί, τῆ τῶν καλῶν αἰτία πολυῦμνητε.

Ὡδὴ ε'

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

Τοῖς σπαραγμοῖς τῶν μελῶν, κατασπαράξαντες ἐχθρῶν ἄνοιαν, θεοειδεῖς Μάρτυρες Κυρίου, τὴν

σπαρραττομένην ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχὴν μου ἰάσασθε.

Ὡ μακαρία δυάς, ἱερονίκων Ἀθλητῶν αἴτησαι, ἀμαρτιῶν πολλῶν ἡμῖν λύσιν, καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἴασιν τελείαν, πιστῶς δυσωπούμέν σε.

Νόσω συνέχομαι, ἀμαρτημάτων χαλεπῶν Ἅγιοι, καὶ τῆς σαρκὸς χειμάζομαι πόνοις, ἐξ ὧν ῥύσασθέ με, τὸν ἀγαθοδότην Χριστὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον

Κύματα πράϋνον, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς δέομαι, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς ὀδύνας, ἡ μόνη τεκοῦσα, ἄνευθεν ὠδίνων Θεὸν σωμοτούμενον.

Ὡδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Ἄρραγεῖς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεθοδεῖαις ἐχθροῦ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς μου οἶκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίζατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράποντες, θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὰς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀσθενείας ἡμῶν θεραπεύσατε.

Ὡς λιμένι τῷ οἴκῳ προσέδραμον, Μάρτυρες ὑμῶν τῷ ἁγίῳ καὶ δέομαι, τρικυμιῶν μὲ ῥύσασθε, ἀσθενείας καὶ θλίψεως Ἅγιοι.

Θεοτοκίον

Νοερῶν ἀνωτέρα Δυνάμεων, πάσης μὲ κακίας τοῦ πλάνου ἀνώτερον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποίησον, εὐχαρίστως ἀεὶ σὲ δοξάζοντα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες, Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἅπαντα, ἡμῶν τὰ πάθη τῆ χειρουργία, τέμνετε, τῆ ἀοράτῳ Κῦρε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ, ὑμεῖς γὰρ θεῖοι, ἱατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος

Ἐαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πείραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγαζετε τὰ θεία χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλαις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτός εἰμι ὁ τάλας, τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει βοῶ, ἰάσασθέ με, ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἱατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξιάριον

Τῆ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι

- Ὅσα φανέντα Μαρτύρων Ἀναργύρων,
- Βλύζουσι κρουνοὺς θαυμάτων ἀναργύρων.
- Εἰκάδι ὀγδοάτη Κῦρος φάνη ἠδ' ὁμόαθλος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

Εἰκόνοσ χρυσοῦς

Ῥεόντων φορὰν, παρωσάμενοι νοῖ τελείῳ Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδώσασθε, καὶ καθελόντες

τὸν τύραννον, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὕψους, ἀναβοῶντες ἐδέξασθε, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑμῶν τὴ θερμὴ προστασία Ἀθληταὶ πολλοὺς πυρούμενος νῦν καταφεύγω ἀρρωστίμασι, καὶ ἐν ὁδῶν καρδίας μου δέομαι, Ταχεῖαν μοι δότε, μελωδοῦντι τὴν ἴασιν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρκὸς βλαβεραῖς, ἀρρωστίαις ὁμιλῶν τὴν ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κῦρε ἀθλητῶν ὠραιότης καὶ Ἰωάννη πανεύφημε, σπεύσατε τάχος δυσωπῶ, τοῦ ἐξελεῖσθαι με.

Θεοτοκίον

Ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ τῆς τοῦ βίου, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ῥύσαι με Ἁγία Παρθένε, καὶ συντήρησον ψάλλοντα, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

Σῶν ἐπιδόσει πρεσβειῶν, παμμακάριστε δυὰς εὐλογημένη, ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος δίωξον, ὅπως σὲ Τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυματοουργοὶ καὶ ἰατροί, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀαθενείας, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, καὶ τὰς ὀρμᾶς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέους ἰθύνατε, ὅπως κατὰ χρέος, ἡμᾶς ἀνευφημῶμεν.

Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, δαπανῶν τὴν φοβερὰν πτοοῦμαι δίκην, ἐν ἣ λυτρώσασθέ με, τῆς καταδίκης θερμοὶ προστάται, μάρτυρες γενόμενοι, τῆς ἀμαυρωθείσης τοῖς πάθεσι ψυχῆς μου.

Τριαδικὸν

Μονάδα φύσει σὲ ὕμνῶ, καὶ Τριάδα προσκυνῶ τοῖς χαρακτήρσι, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα, τῶν Ἀθλητῶν ἢ χαρά, καὶ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύστοις, φωναῖς σὲ ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον

Ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς, ὁ ὑπέρθεος Ἁγνὴ ἐκ σοῦ ὠράθη, ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακία συζῶντας καὶ τρέμοντας, τὰς αἰωνιζούσας, Παρθένε τιμωρίας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκатаβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ἰερωτάταις χορείαις, Ἰερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες καὶ ταῖς θεαῖς καλλοναῖς, ὠραῖζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντός, ὠραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες ἐνδοξοὶ.

Ὡς εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, ὑπάρχοντες Κυρίου Ἀθληταί, πᾶσαν ψυχὴν κατοσφραίνετε, Ἰεραῖς εὐωδίαις, διό μου τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Στήσατε Μάρτυρες θεῖοι, τῶν παθῶν μου τὴν ῥῶσιν, ὡς πάλαι τῶν αἱμάτων ὀχετοῖς, πλάνης πλημμύραν ἀλλόκοτον, καὶ αἰτήσασθε χύσιν, δοθῆναι μοι δακρῶν ψυχικῶν, δι' ἧς ῥύπου παντοίου ἀμαρτιῶν πλυθήσομαι.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ὁ ναὸς ὑμῶν πλέον, ἰάσεων ἐκπέμπων τὰς ἀυγὰς, σκότος παθῶν πονηρότατον, ἐκδιώκει, ἐν ᾧ με, φωτίσατε προστρέχοντα πιστῶς, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, θαυματοουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον

Φωτοειδῆς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης, Κατέχουσα ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ, ἥλιον ἄδυτον πέφυκας, διὰ τοῦτο βοῶ σοί, Πολλοὺς ἐσκοτισμένον μὲ κακοῖς, φωταγώγησον Κόρη, ἀπαύστως σὲ γεραίροντα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία ἤγοντα, καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις

μεγαλύνομεν».

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.